

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

МАТЕРІАЛИ

X Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених
присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету Ушинського

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

**X Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених
присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету Ушинського**

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 22-23 квітня 2022 року)

Одеса -2022

«Освіта та соціалізація особистості»

22-23 квітня 2022 року

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

А. В. Красножон – ректор Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор історичних наук, професор.

Заступники голови:

Копусь Ольга Антонівна – перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор педагогічних наук, професор.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор політичних наук, професор.

Борінштейн Євген Русланович – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Члени оргкомітету:

Лісеєнко Олена Василівна – доктор соціологічних наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, завідувач історико-філософського відділення Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Петінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Атаманюк Зоя Миколаївна – доктор філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

треба не помічати або замовчувати. Ми маємо використовувати всі існуючі можливості для того, аби допомогти всім, хто страждає від емоційного вигорання в сучасних умовах невизначеності та кризи. Вважаю, що успіхи у вирішенні цієї проблеми сприятимуть помітному покращенню якості вітчизняної освіти в сучасних умовах.

Однією із суттєвих проблем дистанційної освіти також є небажання деяких викладачів серйозно опановувати новітні інформаційні технології. І, не дивлячись на те, що у відношенні до дистанційної освіти можуть проявлятися різні позиції, такому недбалому ставленню до своєї роботи немає і не може бути ніяких виправдань! Разом з тим, з філософської, психологічної, а також медичної точки зору важливо прояснити питання про те, чи здатне дистанційне спілкування повноцінно замінити всі сфери публічного спілкування без шкоди для фізичного та психологічного здоров'я громадян? В контексті подій, що відбуваються нашого часу дана проблема дійсно набула статусу однієї з найбільш актуальних та обговорюваних. Саме ця проблема перетворилась на об'єкт пильної уваги різноманітних фахівців, які нерідко дотримуються діаметрально протилежних точок зору. Таким чином дистанційна освіта дійсно має свої виражені переваги та недоліки. Але в будь-якому випадку необхідно уважно слідкувати за тим, як викладачі впливають на своїх учнів. В будь-які часи та за будь-яких соціальних умов цей вплив має бути позитивним. Сумлінний та відповідальний викладач має залишатись гарним моральним прикладом та помічником в процесі розвитку особистості.

Даниленко Анастасія Володимирівна – студентка I року навчання за першим (бакалаврським) рівнем ОПП Культурологія соціально-гуманітарного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»,

Науковий керівник – **Самчук Лариса Сергіївна** – кандидат філософських наук, викладач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Менеджмент культури має особливості, оскільки пов'язані з продуктами духовного виробництва. На початку 2000-х рр. під терміном «менеджмент культури» розуміли управління культурними організаціями, такими як театри, музеї, галереї, клуби тощо. Проте нині цей термін набуває більш широкого тлумачення, а відтак, під менеджментом культури слід розуміти не тільки управління закладами культури, а й діяльність, спрямовану на регулювання процесів у цій сфері, які впливають на економічну, політичну, соціальну, духовну складові життя суспільства. Сьогодні специфіка сфери культури полягає

в тому, що вона включає в себе як некомерційну діяльність, так і комерційну (надання платних послуг), а особливістю менеджменту у сфері культури є те, що гроші з'являються переважно в результаті залучення коштів різних «донорів», серед яких – органи влади, спонсори, благодійні організації, меценати та ін [2, с. 11].

Директор Українського центру культурних досліджень, голова правління центру розвитку «Демократія через культуру», експерт Ради Європи з питань культурної політики О. Буценко зазначив, що однією з основних проблем культурної ситуації в Україні на різних рівнях є розрив між державною політикою та громадянським суспільством. Разом із тим, культурна політика, що реалізується через численні заходи та програми, організовані владою, не отримує загального схвалення та підтримки. А тому слід залучати відділи культур до формулювання цілей культурної політики, які б відповідали інтересам більшості груп у місцевій громаді, розробці чи плануванню заходів, які б сприяли досягненню цих цілей. О. Буценко підкреслює, що співпраця має починатися на стадії формулювання політики й розуміння її цілей: збереження традицій та культурної спадщини, розширення доступу до культурних надбань, підтримка сучасних творчих пошуків тощо. Це стане передумовою для будь-яких наступних кроків із реформування культурної політики [1].

Як зазначає Н. М. Головач, певні зрушення в нашій країні вже відбулися, зокрема в рамках здійснення реформаторських законодавчих ініціатив 28 січня 2016 р. Верховна Рада України прийняла в цілому Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури», що передбачає створення конкурентного середовища шляхом призначення керівного складу за прозорою конкурсною процедурою, в тому числі запровадження контрактної форми трудових відносин для артистичного й художнього персоналу. Також у законі визначено характеристики професійних і особистих якостей менеджерів культури, встановлено чіткі принципи формування конкурсних комісій та механізми добору кандидатів, що дозволить провести ротацію кадрів. Наприклад, контрактна форма роботи керівника закладу культури передбачає надання топ-менеджером власного плану роботи на декілька років. Фахівці зазначають, що слід упровадити таку вимогу до керівників, як представлення власної стратегії розвитку, а відведені законодавчою нормою 5 років дії контракту є оптимальним терміном для впровадження суттєвих змін у закладах культури. Також нині керівником державного або комунального закладу культури може стати кожен, хто має досвід роботи у цій сфері, мотивацію та відповідну освіту, адже він повинен вирішувати складні завдання, які стоять перед менеджерами культури [2, с. 12].

11 березня 2016 р. набула чинності Угода між Кабінетом Міністрів України та Європейською Комісією про участь у програмі «Креативна Європа», що уможливило для українських менеджерів та організацій пошук партнерів в інших країнах Європи, повноцінну взаємодію з ними в рамках європейських

мереж і платформ, співпрацю з менеджерами інших країн, розробку спільних культурно-мистецьких проєктів [2, с. 13].

Ми погоджуємося з думкою О. Р. Копієвської, що повноцінне виконання нашою державою своїх функцій щодо розвитку культури та мистецтва передбачає: духовне відродження суспільства; повну відмову від системи концептуально оформлених уявлень, ідей і поглядів на життя (ідеології), яка нависала над нами в минулому; освоєння нового політичного мислення [3, с. 85].

Отже, сьогодні з'явилося нове покоління незалежних менеджерів культури, які реалізують цікаві проєкти, що сприяє вирішенню проблем і покращує ситуацію у сфері культури. Нам потрібно підтримувати розвиток менеджменту у сфері культури, адже, як відомо, успішність і стабільність будь-якої держави визначають не тільки за економічними показниками, але й за рівнем розвитку культури, яка формує «завтра» та надає нам відчуття власної гідності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буценко О. Дві головні проблеми культурного сектора. URL: http://www.ji-magazine.lviv.ua/diskusija/2013/Bucenko_Dvi_golovni_problemy.htm (дата звернення 17.04.2022).
2. Головач Н. М. Менеджмент культури в контексті сучасних соціокультурних перетворень. *Культура і сучасність*. 2017. № 2. С. 10-15.
3. Копієвська О. Р. Трансформаційні процеси в культурі сучасної України : монографія. Київ : НАКККіМ, 2014. 296 с.

Демчук Світлана Адамівна – вчитель-логопед ОЗО «ЗЗСО № 4 м. Ківерці Волинської області»,

Самчук Лариса Сергіївна – кандидат філософських наук, викладач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ОДНЕ З ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Однією з цілей сучасної освіти є задоволення актуальних потреб особистості, суспільства та держави, які виражаються у необхідності виховання всебічно розвиненої особистості, здатної до самоосвіти та самовдосконалення. Нам щодня доводиться ухвалювати велику кількість рішень. Здається природним замислитися над тим, як приймаються ці рішення, оскільки від цього залежить правильність зробленого вибору та ті наслідки, які він може зумовити. Освіта у своїй перспективі повинна базуватися на основі двох взаємопов'язаних ідей: здатності швидко орієнтуватися в обсязі інформації, що швидко збільшується, знаходити потрібне, та вміння осмислити та застосувати